

RÍMSKO - KATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH VEĽKÉ ZÁLUŽIE		
R. Cantalamessa: <i>Život pod vládou Kristovou</i> <small>Súčasť seriálu</small>	obrátenie, viera <small>Tematický okruh</small>	5/2000 <small>Poradové číslo</small>
BOŽIA SPRAVODLIVOSŤ		október 2000

„Ved' všetci zhršli a chyba im Božia sláva“ (Rimanom 3,23). Sme hriešnici. A ako hriešnici si zasluhujeme trest. Preto keď Pavol píše: „Ale teraz sa zjavila Božia spravodlivosť“ (Rimanom 3,21), neznie nám to nijako príjemne. Od počiatku sme sa učili: „Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých treste!“ (6 hlavných právd). Čaká nás teda trest - zaslúžený, tvrdý a neľútostný, pretože spravodlivosť je jednoducho spravodlivosť: nepriťahá, ale ani neľahčí...

Strach pred týmto trestom nás podvedome tlačí k tomu, aby sme sa pred Bohom vykrúcali, aby sme popierali svoj hriech, aby sme sa snažili presvedčiť Boha, že si trest nezasluhujeme. Vravíme: „Ved' nemám žiaden taký hriech, len také maličkosti...“ a to vlastne ani nie sú hriechy. Vlastne sme veľmi dobrí... takmer dokonali...! Alebo aspoň vravíme: „Spáchal som hriech, ale...“ na vine je toto a toto a keby nie toho a toho, tak by som nič nespáchal a tak to vlastne vôbec nie je moja vina, nezasluhujem si trest...!

Lenže Boh nie je človek. A ani Božia spravodlivosť nie je ako spravodlivosť ľudská! Vypočujme si plné znenie Pavlovej zvesti: „Ale teraz sa zjavila Božia spravodlivosť bez zákona a dosvedčujú ju Zákon i Proroci“²² *Božia spravodlivosť skrze vieru v Ježiša Krista pre všetkých, čo veria. Lebo niet rozdielu: ved' všetci zhršli a chyba im Božia sláva; ale sú ospravedlnení zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi. Jeho Boh ustanovil ako prostriedok zmierenia skrze jeho krv prostredníctvom viery, aby ukázal svoju spravodlivosť, lebo v minulosti prehliadal predošlé hriechy vo svojej božskej zhovievavosti, aby v tomto čase ukázal svoju spravodlivosť: že sám je spravodlivý a že ospravedľuje toho, kto verí v Ježiša.*“ (Rimanom 3,21 - 26).

To je niečo úplne iné. **Božia spravodlivosť** sa tu javí ako niečo úplne iné: Boh je spravodlivý a niet v ňom nijakej nepravosti, ani nespravodlivosti. Je do svojej spravodlivosti zahalený ako do nádherného, žiariaceho rúcha. A teraz si predstavme človeka, ktorý plný dôvery prichádza pred Boha: nahý (ako v Raji!), zaľúňaný od hriechu a nespravodlivosti. A čo urobí Boh? Vezme ho za ruku, obmyje v drahocennom kúpeli Ježišovej Krvi a potom mu na plecía položí svoj žiariaci plášť spravodlivosti a úplne ho doň zahalí. A tak, zahalený do Božej spravodlivosti, sa človek skutočne stal spravodlivý! **Božia spravodlivosť teda neznamená to, že Boh kruto potrestá každý hriech! Božia spravodlivosť znamená to, že Boh človeka očistí a urobí spravodlivým!**

Preto Pavol túto zvesť o zjavení sa Božej spravodlivosti ohlasuje nie ako hrozbu a vyhrážku, ale ako radostnú zvesť, plnú nádeje! Svojmu žiakovi Títovi píše: „Aj my sme kedysi boli nerozumní a neposlušní. Blúdili sme, slúžili všelijakým žiadostiam a rozkošiam, žili sme v zlobe a závidia. Boli sme hodní opovrhnutia a vzájomne sme sa nenávideli. Ale keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva; kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás hojne vyliat skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme, ospravedlnení jeho milosťou, boli podľa nádeje dedičmi večného života.“ (Títovi 3,3-7).

Pavol vraví, že táto **spravodlivosť nie je zo Zákona**. Keby totiž bola zo Zákona, bola by to *naša* spravodlivosť a spočívala by v tom, že sme nikdy ani v najmenšom neprestúpili Zákon. To ale nie je pravda. Keby teda bola spravodlivosť zo Zákona, boli by sme - a vlastne aj *sme* - nespravodliví!

Spravodlivosť je ale z milosti: spočíva v tom, že Boh, napriek tomu, že sme hriešni, nám dáva *svoju* spravodlivosť - a to úplne zadarmo! Nie je potrebné si ju nijako zaslúžiť, ani kúpiť. Boh ju dáva zadarmo každému, kto chce, pretože nás miluje!

Jediné, čo Boh pre ospravedlnenie človeka potrebuje, je viera. Je to „Božia spravodlivosť skrze vieru v Ježiša Krista pre všetkých, ktorí veria.“ (Rimanom 3,22). Znie to ako ozvena Ježišových slov: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie Kráľovstvo: **kajajte sa a verte evanjeliu!**“ (Markovo evanjelium 1,15). Jeden z Cirkevných otcov, Cyril Alexandrijský, k tomu píše: „Ježiš nazýva Božím kráľovstvom ospravedlnenie skrze vieru, očistenie krstom a spoločenstvo Ducha.“ Naznačuje to aj Ježiš, keď tieto dva významy vzájomne spája: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť...“ (Markovo evanjelium 6,33).

Obrátenie v Ježišovom ponímaní už neznamená tradičný hebrejský *šúb*, návrat ku Zmluve, ale skok *dopredu*, do *Novej zmluvy*, uchopenie zjaveného Božieho Kráľovstva a Jeho spravodlivosti, ktorú Boh zadarmo ponúka. **Vojsť sa dá ale iba skrze vieru.** „Obráťte sa a verte“ nie sú dve odlišné slová. Obrátiť sa znamená uveriť v spravodlivosť, ktorú nám Boh dal a prijať ju.

Dovtedy platilo: „Zhršli ste, ale obráťte sa a budete spasení!“

Odteraz platí:

„STE SPASENÍ ZADARMO BOŽOU MILOŠŤOU A PRETO SA OBRÁŤTE A UŽ VIAC NEHREŠTE!“

Boh nás nespasil preto, že by sme my najprv konali spravodlivé skutky a tak si *zaslúžili* Jeho spásu. Boh nás ešte ako hriešnikov zadarmo ospravedlnil a spasil bez akejkolvek našej zásluhy. Na nás zostáva už iba to, aby sme túto spásu prijali a obrátili sa k nej! Je to ako keď kráľ otvorí dvere svadobnej siene a povie: „*Podte, všetko je už pripravené!*“ (porov. Matúšovo evanjelium 22,1-14). Nemusíme nič chystať, nič pripravovať - len vojsť a vziť sa do novej úlohy svadobných hostí!

To isté platí aj o nás. **Obrátenie sa** znamená jednoducho toto: „Boh hovorí: „Odpustil som vám, očistil som vás a ospravedlnil. Prijal som vás za svojich synov a oddnes môžete so mnou žiť v novom svete môjho Kráľovstva, ktoré vám ako dedičom náleží.“ A od nás to chce iba jedno: **Uveriť** a vstúpiť do sveta Kráľovstva a začať žiť nový život Božích synov! Bez toho, aby sme *najprv* museli čokoľvek urobiť! Úplne zadarmo!